

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoCsp/37/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222200498
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1222200498.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Janics Bajánkovej a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Zity Leimbergerovej v právnej veci žalobkyne: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického 4012/30, Martin, proti žalovanej: H. C., D. XX.XX.XXXX, N. D. XXX/XX, N., zastúpenej spoločnosťou RYBANOVA & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Sásovská cesta 2949/30, Banská Bystrica, o zaplatenie 531,08 eur s príslušenstvom, o späťvzatie žaloby po rozhodnutí Okresného súdu Bratislava II zo dňa 29. septembra 2022, č. k. 8Csp/17/2022-153, takto

rozhodol:

- I. Späťvzatie žaloby sa nepripúšťa.
- II. Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov druhoinštančného konania voči žalobkyňi v rozsahu 100%.
- III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 29. septembra 2022, č. k. 8Csp/17/2022-153 konanie v časti o zaplatenie sumy 202,40 eur vrátane príslušenstva zastavil (I. výrok), vo zvyšku žalobu zamietol (II. výrok) a žalovanej priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (III. výrok).

2. Z odôvodnenia citovaného rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie žalobu žalobkyne zamietol z dôvodu, že nepreukázala právny dôvod uplatnenia celej žalovanej pohľadávky na súde. Ozrejmil, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že právny predchodca žalobkyne - spoločnosť Consumer Finance Hoding, a.s., uzavrel so žalovanou dňa 22.11.2017 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX (autorizačný kód XXXXXXXXXXXX), na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 2.000,- eur, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť formou pravidelných 48 mesačných splátok v sume 58,74 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 2.819,52 eur. Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé splátky riadne a včas, preto žalobkyňa listom zo dňa 22.06.2019 vyhlásila predčasnú splatnosť pohľadávky. Akcentoval však, že mal z listinných dôkazov založených v spise za preukázané, že žalovaná dňa 20.11.2019 uzatvorila (prostredníctvom spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o.) so žalobkyňou uznanie dlhu a dohodu o splácaní dlhu v splátkach pod č. XXXXXXXX. Na základe predmetnej dohody sa žalovaná zaviazala uhrádzať svoj dlh, ktorý jej vyplýval zo zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX, v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,60 eur, pričom prvá splátka bola splatná dňa 15.11.2019 a ostatné splátky boli splatné vždy k 15. dňu v mesiaci, posledná 36-ta vo výške zostatku k 15.10.2022. Z výpisu pohybov na účte žalovanej (priloženého k odporu proti platobnému rozkazu) za obdobie od decembra 2019 do februára 2022 mal okresný súd preukázané, že v uvedenom období, teda od uzavretia dohody až po podanie žaloby, nedošlo zo strany žalovanej k porušeniu povinností, vyplývajúcich z dohody. V čase podania žaloby tak deväť zostávajúcich splátok ešte nebolo v zmysle dohody splatných. Žalovaná na základe bankových výpisov debetných pohybov

na jej účte za obdobie od apríla do 23.09.2022 preukázala celkovú úhradu vo výške 328,68 eur. Teda stav v čase vyhlásenia tohto rozhodnutia o žalobnom návrhu, ktorým je súd viazaný, zodpovedal zániku záväzku jeho splnením, navyše ešte pred jeho splatnosťou. Vzhľadom na vyššie uvedené uzavrel, že žalobkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno. Na tvrdenia žalovanej (uzatvorenie dohody o splátkach a riadne plnenie dohody zo strany žalovanej) nijakým spôsobom nerefletovala. Netvrdila ani, že zo strany žalovanej došlo k porušeniu novej dohody o splátkach a teda nepreukázal právny dôvod uplatnenia celej predmetnej pohľadávky na súde.

3. Uvedený rozsudok bol doručený žalobkyni dňa 03.11.2022 a žalovanej dňa 03.11.2022. Proti tomuto rozsudku žiadna zo strán nepodalala odvolanie.

4. Dňa 12.10.2022 bolo doručené okresnému súdu zo strany žalobkyne späťvzatie žaloby s odkazom na ust. § 144 C.s.p. z dôvodu, že žalovaná po podaní žaloby uhradila celý svoj dlh. Preto žiadala, aby súd prvej inštancie konanie zastavil, žalovanú zaviazal na úhradu trov konania a vrátenie súdneho poplatku.

5. Na výzvu okresného súdu sa žalovaná podaním doručeným súdu dňa 10.11.2022 vyjadrila, že so späťvzatím žaloby nesúhlasí z dôvodu jej právnej istoty. Argumentovala tým, že je na jej prospech existencia rozsudku v jej prospech, nakoľko v konaní bola nútená sa brániť voči predmetnej žalobe. V konaní namietala, že žaloba bola predčasná, pretože platby, ktorých plnenie žalobkyňa žalobou žiadala neboli v čase podania žaloby splatné. Navyše mala za to, že nemôže súhlasiť s tým, aby žalobkyňa, po tom, čo bol vydaný rozsudok v jej neprospech a bola rozsudkom zaviazaná nahradiť trovy jej konania, žalobu vzala späť a tak sa vyhla plneniu povinnosti vyplývajúcej z rozsudku a navyše ešte žiadala, aby súd zaviazal žalovanú na náhradu trov. Tým by sa jej postavenie podstatne zhoršilo oproti postaveniu, ktoré jej vyplýva z existujúceho rozsudku. Napokon dôvodila existenciou ďalšieho konania. Ozrejmla, že žalobkyňa podala voči nej ďalšiu žalobu na Okresnom súde Bratislava II, a to žalobu na zaplatenie 2.811,73 eur s prísl., o ktorej sa vedie konanie pod sp.zn. 50Csp/33/2022. Skutkové okolnosti konania sp.zn. 50Csp/33/2022 sú obdobné, ako je v tom v tomto konaní. Preto mala za to, že žalobkyňa sa snaží späťvzatím žaloby v tejto veci okrem iného aj zlepšiť svoju pozíciu v konaní sp.zn. 50Csp/33/2022, tým, že by v prípade, že súd späťvzatie pripustí bol rozsudok zrušený a teda by mal menšiu váhu v súvisiacom konaní, než akú by malo právoplatné rozhodnutie v obdobnej veci medzi rovnakými stranami.

6. Žalobkyňa sa k nesúhlasu žalovanej so späťvzatím žaloby nevyjadrila.

7. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 385 a contrario C.s.p.) a dospel k záveru, že späťvzatie žaloby nie je dôvodné pripustiť.

8. Podľa § 370 ods. 1 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

Podľa § 370 ods. 2 C.s.p. súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie.

9. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu o späťvzatí žaloby je závislé od vyjadrenia žalovanej strany. Ak sa táto vyjadrí, že so späťvzatím nesúhlasí, musí uviesť aj dôvody, ktoré ju k tomu viedli. Tento nesúhlas musí byť odôvodnený vážnymi dôvodmi. Len v takomto prípade odvolací súd späťvzatie žaloby nepripustí. Dikcia „zo závažných dôvodov nesúhlasí“ indikuje, že nemusí ísť o nevyhnutné dôvody alebo záujmy právne, ale môže ísť o závažné etické a morálne, ekonomické, ako aj iné motívy, ktorých dôvodnosť posudzuje súd. Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu vážne dôvody, zákon túto otázku nerieši, preto treba vychádzať z toho, že posudzovanie vážnosti dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu vždy sa musia posúdiť s ohľadom na okolnosti prípadu.

10. Či na strane žalovanej ide o vážne dôvody na nesúhlas so späťvzatím žaloby posudzuje súd ad hoc vždy podľa individuálnych okolností prípadu. Je pritom povinný zohľadniť nielen skutkové a právne špecifiká, vrátane povahy žalobou uplatneného nároku, ale aj možné dôsledky zastavenia konania na hmotnoprávny vzťah medzi stranami sporu a na mieru a závažnosť ohrozenia práv a oprávnených záujmov žalovaného. Vážne dôvody nesúhlasu so späťvzatím žaloby nemusia mať pritom nevyhnutne právny základ. Môže ísť o dôvody etické, morálne, ekonomické a podobne, keď z ich povahy vyplýva, že sú žalovanou stranou odôvodnene považované za tak závažné, že opodstatňujú pokračovanie v spore a meritórne rozhodnutie proti vôli žalobcu. Takéto dôvody prichádzajú do úvahy napríklad v

konaniach o ochranu osobnostných práv alebo v konaniach o ochranu proti nekalej súťaži, kde môže mať prípadný zamietavý rozsudok pre žalovanú stranu sporu osobitný význam. Z hľadiska povahy predmetu konania však nie sú a priori vylúčené žiadne súdne spory, v ktorých by mohol žalovaný účinne uplatniť vážne dôvody na nesúhlas so späťvzatím žaloby alebo jej časti. Dôvod nesúhlasu so späťvzatím žaloby musí v konaní tvrdiť a preukázať žalovaný. Jeho posúdenie vyžaduje náležitú mieru objektivizácie zo strany súdu a zohľadnenie hypotézy, či by ktokoľvek v právnom postavení žalovaného mohol opodstatnene považovať prezentovaný dôvod nesúhlasu so späťvzatím žaloby za vážne. Samotné subjektívne presvedčenie žalovaného o vážnosti ním uvedeného dôvodu bez ďalšieho na nepripustenie späťvzatia nepostačuje.

11. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 136/2010 okrem iného vyplýva: „Späťvzatie žaloby (návrhu na začatie konania) je jedným zo širokej škály dispozičných oprávnení žalobcu ako účastníka konania s postavením tzv. dominus litis (pán sporu), ktorý má právo procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania (tzv. dispozičný princíp občianskeho súdneho konania). Vôľa žalobcu dosiahnuť zastavenie konania prostredníctvom inštitútu späťvzatia žaloby je však limitovaná dvoma skutočnosťami, a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov potom v konaní nesie žalovaný. Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu vážne dôvody, zákon túto otázku nerieši, preto treba vychádzať z toho, že posudzovanie vážnosti dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu. Tie však nie sú svojvoľné, pretože súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku a hodnotí predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi účastníkmi a dopad na postavenie účastníkov, najmä žalovaného s prihliadnutím na mieru ohrozenia jeho práv a právom chránených záujmov“. Z ďalšieho rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Ob 81/2010 vyplýva: „Posúdenie dôvodnosti nesúhlasu so späťvzatím návrhu je výlučne vecou úvahy súdu. Nemusi ísť len o dôvody a záujmy právne, ale aj závažné etické, morálne, ekonomické a iné motívy závažného charakteru, pre ktoré súd konanie nezastaví“.

12. Z rozhodnutia NS ČR sp. zn. 3Cdo1171/2002 okrem iného vyplýva, že: „Vážnym dôvodom pre nepripustenie späťvzatia žaloby je spravidla okolnosť, z ktorej je možné dovodiť, že späťvzatím návrhu je žalovaný ohrozený vo svojich oprávnených záujmoch napríklad preto, že v prípade späťvzatia a následného zastavenia konania by sa už sám nemohol s úspechom domáhať rozhodnutia o spornom nároku (viď vyporiadanie spoločného majetku manželov). Žalovaný musí uviesť dôvod, pre ktorý s pripustením späťvzatia žaloby nesúhlasí“.

13. Späťvzatie žaloby, a to aj po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej, je zákonom dovolený a predpokladaný postup, ktorý je upravený v ust. § 370 C.s.p.. Je prirodzeným dôsledkom výsledku sporu, že žalobca v prípade jeho neúspechu môže uplatniť svoje dispozičné oprávnenie a zobrať žalobu späť, t. j. pokiaľ v rozhodnutí vo veci samej sa javí jeho neúspech pred rozhodnutím odvolacieho súdu. Takémuto postupu žalobcu nie je možné zabrániť. Zabrániť dôsledkom takéhoto konania zo strany žalobcu je možné len vtedy, ak by tu boli také vážne dôvody na strane žalovaného, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Musí ísť o také vážne dôvody, ktoré potláčajú aj základnú zásadu dispozičného oprávnenia žalobcu nakladať s vecou. O takýto prípad by sa malo jednáť vtedy, ak by bez rozhodnutia vo veci samej ostali vzájomné práva a povinnosti strán sporu, a to najmä žalovaného neisté, sporné, porušené a bez meritórneho rozhodnutia by nedošlo k ich náprave alebo k nastoleniu stavu právnej istoty. V prejednávanej veci o takýto prípad ide.

14. Žalovaná ako dôvod nesúhlasu so späťvzatím žaloby uviedla právnu istotu spočívajúcu v existencii právoplatného rozsudku o zamietnutí žaloby ako nedôvodne podanej. Okresný súd zamietol žalobu z dôvodu nepreukázania dôvodnosti nároku uplatneného žalobkyňou, pričom žalobkyňa proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nepodala. Týmto rozhodnutím okresný súd upravil vzájomné vzťahy medzi stranami sporu týkajúce sa spornej žalobkyňou uplatnenej pohľadávky. Je prirodzené, že v takomto štádiu má žalovaná odôvodnený záujem aby rozsudok okresného súdu, ktorým bola žaloba zamietnutá nadobudol aj právoplatnosť, čím by založil prekážku veci rozhodnutej (na základe skutkového základu a uplatneného nároku v žalobe) a navodil by tým stav právnej istoty spočívajúci v prekážke opätovného uplatnenia už raz zamietnutého nároku. Je nepochybné, že v prípade nadobudnutia právoplatnosti rozsudku okresného súdu sa právne postavenie žalovanej posilní, pričom medzi stranami sporu je týmto rozhodnutím vyriešená otázka žalobkyňou nedôvodne uplatneného nároku.

15. V prejednávanej veci je navyše procesné postavenie žalovanej špecifické v tom, že k späťvzatiu žaloby došlo po vydaní rozsudku okresného súdu, ktorým bola žaloba zamietnutá a teda žalovaná bola v konaní úspešná. Žalobkyni síce nie je možné uprieť späťvzatie žaloby aj v takomto štádiu konania, avšak toto dispozičné oprávnenie je limitované práve nesúhlasom žalovanej a vážnymi dôvodmi na základe, ktorých so späťvzatím žaloby nesúhlasí. Už samotnú procesnú situáciu žalovanej, ako strany úspešnej v konaní pred súdom prvej inštancie, považuje právna teória za pravdepodobný závažný dôvod nesúhlasu žalovanej strany so späťvzatím žaloby (Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol.: Civilný sporový poriadok, Veľké Komentáre, C.H.BECK, 2016, str. 1250).

16. Súd druhej inštancie preto pri hodnotení dôsledkov zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi stranami sporu a pri hodnotení dopadu na postavenie žalovanej dospel k záveru, že prípadným zastavením konania na základe späťvzatia žaloby a zrušením vydaného zamietajúceho rozsudku okresného súdu by došlo k zhoršeniu postavenia žalovanej a k zvýšeniu jej právnej neistoty za situácie, keď bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá. Rozsudok okresného súdu vyriešil vzťah medzi stranami sporu so záverom o tom, že žalobkyňa nepreukázala právny dôvod uplatnenia celej žalovanej pohľadávky na súde z dôvodu, že v čase podania žaloby deväť zostávajúcich splátok ešte nebolo v zmysle dohody splatných, navyše žalovaná celú pohľadávku žalobkyne jej uhradila ešte pred lehotou splatnosti. Odvolací súd preto nevidí rozumný dôvod, prečo by mala opätovne nastúpiť právna neistota medzi stranami sporu na základe späťvzatia žaloby, pripustením ktorého by došlo k zrušeniu vydaného rozsudku, ktorý už vzájomný vzťah vysporiadal. Podľa odvolacieho súdu každá osoba v postavení žalovanej strany by bola oprávnená dôvodne domáhať sa nepripustenia späťvzatia žaloby.

17. S prihliadnutím na individuálne okolnosti tohto konania, jeho štádium a procesné postavenie žalovanej súd druhej inštancie dospel k záveru, že žalovanou udávané dôvody sú závažné, ktoré bránia zastaveniu konania. Súd druhej inštancie preto späťvzatie žaloby podľa § 370 ods. 2 C.s.p. nepripustil.

18. Po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia okresný súd rozhodne už len o výške priznaných trov konania podľa § 262 ods. 2 C.s.p., keďže odvolanie proti rozsudku okresného súdu podané nebolo.
19. O trovách druhoінстанčného konania, aj keď nejde o odvolacie konanie, avšak o späťvzatiu žaloby po vydaní rozsudku okresným súdom rozhoduje súd druhej inštancie, rozhodol súd druhej inštancie tak, že v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. priznal nárok na ich náhradu žalovanej vo výške 100% ako strane úspešnej v tomto konaní. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>).

20. Rozhodnutie senátu súdu druhej inštancie bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).